

POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela

w sprawie z powództwa A. M.
przeciwko A. C. i A. C.
o wydanie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 stycznia 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 20 grudnia 2019 r., sygn. akt I Ca (...),

- 1. odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w K. na rzecz radcy prawnego P. Z. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) złotych, obejmującą należną stawkę podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Powódka A.M. wniosła o nakazanie pozwanym A. i A. C., aby wydali jej do korzystania jedną izbę mieszkalną (pokój, przylegający do pomieszczeń córki powódki – K. M.), zgodnie z treścią służebności ustanowionej aktem notarialnym z 5 lutego 1993 r., którego stroną byli ich poprzednicy prawni, oraz zakazanie

pozwany czynienia jakichkolwiek przeszkód w korzystaniu z drogi dojazdowej oraz podwórka.

Wyrokiem z 25 czerwca 2019 r. Sąd Rejonowy w K. oddalił powództwo.

Wyrokiem z 20 grudnia 2019 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powódki.

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w K. wniosła powódka.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego dopuszczalność jest de lege lata ograniczona przy pomocy kryterium przedmiotowego i kryterium wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 398², art. 519¹, art. 767⁴ § 2, art. 1142⁶ § 2 k.p.c.).

W pozwie powódka określiła wartość przedmiotu sporu na kwotę 2.000 zł. Bezspornym jest także, iż również w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia określono kwotą 2.000 zł, a więc odpowiadającą niezakwestionowanej wartości przedmiotu sporu. Powódka uzupełniając braki skargi kasacyjnej wskazała kwotę 1000 zł, określając ją jako wartość przedmiotu zaskarżenia.

Powództwo o wydanie nieruchomości jest sprawą o prawa majątkowe, w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. Skarga kasacyjna jest dopuszczalna w tych sprawach, tylko wtedy, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia jest nie niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 30 czerwca 1997 r., II CZ 70/97). W niniejszej sprawie wartość przedmiotu zaskarżenia została określona na 1000 zł. Tak określona wartość przedmiotu zaskarżenia powoduje, że skarga kasacyjna w rozpoznawanej sprawie nie jest dopuszczalna.

Mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł jak na wstępie.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w związku z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach pełnomocnika z urzędu powódki orzeczono na podstawie § 8 pkt 2 w zw. z § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 3 i § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb

Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 68 ze zm.), z uwzględnieniem wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 23 kwietnia 2020 r. (SK 66/19, Dz.U. z 2020 r., poz. 769), a więc przy zastosowaniu § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).